Р Е Ш Е Н И Е
№ 2848

гр. София, 29.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова
ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Красимира Желева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **1052** по описа за **2014** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба на Д. Д. С. от [населено място] срещу Решение от 25.11.2013 г., по НАХД № 17468/2013 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), НО, 11 – ти състав, с което се потвърждава Наказателно постановление (НП) № 27123/02.08.2013 г., издадено от заместник началника на АНД, отдел „Пътна полиция" при СДВР, с което на касатора, на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 ЗДвП, е наложено административно наказание – „глоба", в размер на 300 лева, за нарушение на чл. 139, ал. 5 ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е постановено при съществено нарушаване на съдопроизводствените правила и липса на изясняване на обективната истина, като в резултат на това е неправилно и незаконосъобразно. Посочва, че е постановено решение без изясняване на фактическата ситуация. Счита че в АУАН липсва подробно техническо описание на автомобила, а именно каква е била допустимата му максимална маса и броя места в него. Твърди, че масата на автомобила е съставомерен елемент от фактическия състав на нарушението, тъй като съобразно този критерий се преценява по коя точка от чл. 179 от ЗДвП следва да бъде санкциониран. Иска се оспореното решение да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени НП.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Настоящият съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

В производството пред районния съд по безспорен начин е установена фактическата обстановка. На 25.07.2013 г., около 23:45 часа, в [населено място], по автомагистрала „Т.”, в района на 1-ви километър, касаторът управлявал лек автомобил „Рено”, рег. [рег.номер на МПС] и бил спрян за проверка, при която се установило, че водачът няма винетен стикер за движение по републиканската пътна мрежа.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) по чл.100 ал.2 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредба водачът на моторно пътно превозно средство е длъжен да залепи валиден винетен стикер за платена винетна такса съгласно чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в долния десен ъгъл на предното стъкло на моторното пътно превозно средство при движение по републиканските пътища и да премахва незабавно винетния стикер след изтичането на неговата валидност. Касаторът е подписал АУАН без възражения.

Издаденото наказателно постановление е за нарушение на чл.139 ал.5 от ЗДвП. Цитираната разпоредба въвежда общо задължение, движението на определените в Закона за пътищата, пътни превозни средства по републиканските пътища да се извършва след заплащане на винетна такса по реда на чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата.

Възраженията на касатора са неоснователни. При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения. СРС е събрал всички относими към спора доказателства, като правилно е оценил същите и е постановил решение, чийто изводи кореспондират със събраните доказателства.

Изпълнението на общото задължение да се заплаща винетна такса се удостоверява от водачите на МПС чрез залепване на стикера, липсата на който в случая не се оспорва. Съгласно чл.10а ал.5 т.1 от Закона за пътищата при заплащане на винетната такса се издава ценна книга, наречена "винетка", която удостоверява правото на ползване на републиканските пътища, като винетката се състои от две части: първата част е оформена за еднократно залепване в долния десен ъгъл на вътрешната страна на предното стъкло на пътното превозно средство, осигурена е срещу фалшифициране със защитни знаци и има предназначението да удостоверява плащането на винетната такса пред контролните органи; втората част във вид на талон се съхранява от водача на пътното превозно средство и служи за доказателство за платена винетна такса при издаване на безплатен винетен стикер в случаите на счупване или кражба на предното стъкло на автомобила, както и при производствен дефект на винетния стикер.

Без залепен валиден винетен стикер не може да се удостовери пред контролния орган, че таксата е заплатена. Контролният орган няма задължение да изисква и да проверява дали водачът съхранява втората част от винетката – талона, тъй като той има друго предназначение. Въпреки това изводът, че таксата не е била заплатена, направен поради липсата на залепен стикер, може да бъде оборен, ако водачът представи сам пред контролния и административно-наказващия орган втората част от винетката. В процесния случай това не е сторено нито пред административно-наказващия орган, нито в съдебното производство.

Що се касае за другото наведено възражение относно това дали автомобила отговаря на посочените в санкционната норма изисквания за МПС, същото е

направено едва пред касационната инстанция и не са ангажирани никакви доказателства относно това с каква маса и брой места е управлявания от касатора автомобил. Тук следва да се посочи, че в хода на въззивното производство касаторът не се е явил и не е изпратил представител на проведеното съдебно заседание на 21.11.2013 г., съответно не е заявил искания по доказателствата . Следователно същият в един състезателен процес е имал правната възможност да ангажира и иска събирането на доказателства относно оневиняващи го факти и обстоятелства. След като не е направено такова възражение и не е искано ангажирането на доказателства в тази връзка, не е допуснато нарушение на процесуалните правила от СРС.

Във връзка с посоченото дотук, съдът счита, че оспореното съдебно решение е правилно, постановено в съответствие със закона, без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XI КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.11.2013 г., по НАХД № 17468/2013 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 11 – ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.